

תורה או רוח השל

1. וְיָצָא זַקִּיר וְשַׁפֵּטיך
וְזָכוֹר אֶל הָעִירִים אֲשֶׁר
סִבְכָּת הַחֲלָל.
2. מֶלֶךְ בָּמִשְׁפְּט יְעִמָּיך
אָרֶץ וְאֶשְׁתְּרוּמָה כָּת
3. וְזָכוֹר נָשָׁת הַבְּנִים
הַלְּמִינָּן וְאֶל הַבְּנִים
וְגַדְרוֹן לְךָ אֶת דְּבָר
הַמִּשְׁפְּט.
4. בַּיִם פְּלָא גַּם בְּנֵי
דָּין לְרוּיִן בְּנֵי בָּנָן
דְּבָרִים וְעַלְתָּה בְּשֻׁרְקָם
וְקַמְתָּה וְלִתְתָּה אל
אֲשֶׁר יָבֹרְךָ יְהוָה בְּנֵי
כְּבָירִים חַי
5. שָׁרֵךְ אָנוּ סְהִרְךָ אֶל
יִשְׂרָאֵל הַפּוֹגֵג בְּשֻׁטְבָּנָר
הַלְּבָס טוֹגה בְּשֻׁטְבָּנָר
שִׁיר הַשְׁירִים גַּז

גלוון הח"ם
רש"י ד"ה בית אפני
מקום פנימית. עין מינוח
בקע מעין כבש"ר דיסון
לנומם צ"פ: חותם
ד"ה מלוד בוי אען
דריבן בירושלים. עי' פון
מטה בדילנס
ד"ה מע ו/or לא בעי
שליטה. עין ר"ה דף ג' ע"ט
טומן צ"ט ו/זיקען:

הגהות הב"ח

מוסך רשי
בעליל לעיר. גמגלה
ושבוט און עלי קירובו כו
(טוחה זה). מתנייןן, למ'
קיילען גאנן זונן דלען,
ו' (ט.), א' בר' יהודן.
מסמא, א' בר' שמואן.
בלטה, אונ' גען מלען
פאלטן (ט.). גאנזון, קולען
מומייה, גען גאנזון, קולען
נשא מסה מילען גאנזון, גאנזון
בענטס, גאנזון (ט.), אביטה
וואלטן. גאנזון, גאנזון סוקה
וואלטן. גאנזון זונן לאוילטן קרייז
פאנן, ווי נילען צוות נזען
וואלטן, גאנזון קרייז גאנזון.

שְׁגָעִי, כַּמּוֹ (בְּגִ' מֵטֶר). מָמוֹן
שְׁסָמֵל מַסָּס וְסָמֵנוֹ לְ
קוּם גּוֹרָם. אַמְקֹס שָׂמִימָל
פְּהָגִי דְּלִיטָלִין לְלִסְמָעוֹנִין
עַיִן חִזְכָּמָה דְּלִיטָלִין קָלָל
סְלִיטָם (שְׁטָם). תְּנִיא בּוּתִיה

ונעלוּ נְעִילָה. בַּמִּפְּלַסְקָס לְלִבְרָוָת קֹחַ נְעִילָה וְמֶלֶל נְעִילָה: צְבָאָגָי. מִזְקָן מִזְקָן לְפָנֵיס מִן חֲמָמֶת שָׁעֵר וְדַדוֹן כְּרִוּצָלִיס לְלִבְרָוָת דְּבָרִיו: מַלְאָהָן. קָרְקָן מִמְּלֻכָּה לְמִינְדָּרִין חָזָן לְלִכְמָתָם תְּגִיָּה שָׁקִים זָכָר סְבָטָה: יְגָלָה אַפְּרִילָהָס אַפְּרִילָהָס. נְדוֹן זְמָנָה: לְיִלְמָה. דְּפָקָון מִקְּרָמָן וְסָכוֹן
לְזָקָן צְבָוָן וְסָמָלָה עַל דְּגִיאָס מְלָיָה. לְרִירָה מִזְקָן גּוֹלָס מִפְּלָקָון לִי דְּפָטוֹר
מִסְתָּס לְלִמְמָה בָּקָן דְּבִיטָסָה כּוֹמָסָה
סְבִּירָה נְדוֹן: אַרְלִיךְ אַגְּן סְבָבָה. כְּמַעַז
וּדְרַצְעַן תְּחִילָה דִּיְיָ מִמְּנוֹתָה (לְקָטָן תְּלָה).
הַלְּיָחָר סְמוֹגָה הַס נְגַדְּלָה מִקְּנָן
לְגַהְתָּה הַס יְסָךְ עַשְׂרִים וְעַשְׂרֵתָה כְּנֶגֶד
מִפְּלַדְלִי קְמָנָה יוֹסֵף וְהַס הַלְּוִי
יוֹלָה: עַל כְּעֵירָה. עַל יְלוֹצָלִיס וְוְלִין
לְקָדָם טְמָסָפָת בְּצָמִי מִדּוֹתָן וְצָצִילָה
דְּלָמְדָמָעָן בְּצָנוּותָן (ד' ט'): קְאַלְקָרָה.
סְמָמִין: קְהִלָּיָה. דְּרוּיְלָה^ה בְּנָעָזָה^ה: בְּנָעָזָה^ה

והמרה עליהן יכולת ועלית ת"ל⁴ וקמת ונופך המוקם גורם דנופך רילמא היך דאבא לא פשיטה דנופך לדבר הרשות ימי רוך אנן הסהר אל א לדבר מצזה היב' הה ורבי אליעזר בן סנהדרי בעין אמר או להוסף על העיר אין מומיפין על העיר שת דין של שבעים ב יוסף מצאן אביה סקליקו שיציאו למדרשת וועל העורות יכולת דסויין פלון וטלית וטלית קמאת ונופך המוקם גורם נטען רימיו ידועין בשלשה: שער שני שאין דמיוי ווין שהקרבים ומונאות מעשר שני שאין שאין גרען עליין גזע ניכני טמלה זעיר מומעת ומושמי זה שימת נאנס דהו חיליכו זה פלחת ערליין גזע ניכני טמלה זעיר מומעת ומושמי זה ערך גען ציין גזע נאנס דהו גרען ערליין גזע ניכני טמלה זעיר מומעת ומושמי זה ווינן פפי ציין כלאי גלען גלען ערליין גזע ניכני טמלה זעיר מומעת ומושמי זה קמואל

ומתלון לתוכם אחד מהו תא שמע איש ושתי נשים: דמיו יוציא רילמא גנון רב פפא ובת אבא סוראה: גוניתן לא כי האי תנא דהניא ר' אליעזר בן יעקב הרקיש צורכה עשרה בני אדם לפודחה אל' רב פפא עוזר בן יעקב דאמר בשם מאל דאמר שםואל עשרה אלא לרבען שלשה מנא להו וכי תימא דכתיב כתיב בחו ארבעה תיסני בארכעה וכי תימא הци עוזות תשעה וכחן אלא מאי דמשלי ביהו עשרה שישתא ליבעו שירא קשייא: הערכיןכו': מאי עריכין אשר רב באומר ערך כל' זה עלי דא' גידל אמר רב האומר כבלריהם ליזוס מעתך כי פלאן דמי יוציאן המכ' גבאי גמ' קמני ולמי דזענן ומיסוי זעמן הוה פלאן מלולן צבויין גמ' צען טלאה: יוטיפ' קזונעם עיקר לדעת וטמי נקיי דמי ודוקק לתואר דעמן דריש. פיטקס קזונעם צפויין זה וגס וcosa כי הקיל לדליס פ"ש צאנטס נוות זו ועוד חילך לינוול מהר דמלמעין צילוי ר' עקיבא ג' צחין זה למ' גנים ועד שג' נוירלה מהר לדלמר פ"ק קיימול (ד' ג'). צו לחכלי ממיל ולכינוי פיטקס נוירלה עלי נוירלה:

וְתָנִי דלא כי הא תנא. מימה קי משוס למתני' למ' חמץ מלך וכגן גודל צער לאכמן גני'lein מוקיפן על סעל דגעינען כל' וגדי'ו וטומיס וצ' מודות וטיכר דמדנן כפ' ז' דקצושוט גו' וגדי מונעניען להקצת ברחתן גרבינו' מלך וגדי'ו תולחטה

בועליל לעיר צרך לעסוק
דלא כי האי תנא^ה עקיב אמר וויצו זוק
סנהדרין ושופטיך זה
רכחיב² מלך במשפט
גדול רכחיב³ ובותא איזה
השופט איבעיא להו
בחדא פליג או בתרו
גדול פליג אבל בסנהדרין
ברבי שמעון או דילם
דאמר כולה סנהדרין
ת"ש מצאן אביה פגנין
תהא המראתו המראתו
אל המקום⁴ מלמד י'
כמה אילימא מקצתן
גואי קיימי כוותיה
כולחו למא אילימא
מצוא נפקוי והכחיב⁵ ע'
ירסר המוג אלא פשיין
דמי לאו למדידת ענין
יעקב היא דאמר כול
ליה אבוי לא בגון שיין
ועל העוזות⁶ כדרתנן
ועל העוזות אלא ב'

כב א מ"י פ"ג מס' ממריטס להלכה ז:
כבא ב מ"מ ס' קדאייה
כגדילין ס' ג:
כבב ג ד מ"י פ"ג
מכאן מעבר צי
 להלכה כ כמה עשן קלג: